

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Liv

Citation: Michaëlis, Sophus: "Digte", i Michaëlis, Sophus: *Digte*, 1889, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_01-shoot-idm140296403395216/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Aldrig følte jeg saa
Forgængelighedens barske Lov.
Hvad er vel Troens Trøst,
naar det Hjærte, hvoraf vort fik Blod og Slag,
er stanset — for aldrig at banke igen?

Hver Drøm var dræbt, hvert Gensynshaab
var luget af Vishedens kolde Kniv.

Moder, jeg stod ved din friske Grav
en Vinterdag.

Da faldt den hvide Sneuld blød og tæt
og virked sit Lin over Sengen, hvor du hviled.
Og jeg knæled en sidste Gang
og pressed min hede Læbe ned i den køle Sne,
og jeg følte din dødskolde Mund mod min . . .

Moder, jeg stod ved din grønne Grav
en Sommeraften.
Ligustrens blomstrende Hæk omfavned den;
en Fuchsia drypped sine Blomsters Blod
over din Grav.

Jeg blotted mit Hoved og hilste Godaften,
sagte som i fordums Tid.